

ELSŐRANGU Mérték utáni angol ural szabóság. FÖLDES ruhadvat-áruház

Szóvet újdonságok. Divat fazónok. Kárász ucca 7. sz.

A Délmagyarország regénye

MEIRINK:

A NYUGATI ABLAK ANGYALA

31
Az óriási természetű Bartlett Green gorillakokkal a halott fölé hajlik s fel akarja emelni. Nem tudja. Lihegve ugat a láthatatlan ellenség felé:

»Lidércnyomás, engedd el! Ez becstelen játék.«

Gardener mozdulatlanul áll a holttest fejénél, egy ujját sem mozditja:

»Vedd fel! Én nem akadályozlak!«

Bartlett, mint egy apokaliptikus állat veti rá magát a halottra: nem tudja felemelni.

»Átkozott fickó, be nehéz vagy, nehezebb a megátkozott ólomnál. Ugylátszik, több bünt szedtél össze lelkiismereteskédre, mint amennyit feltételeztem. — Gyerünk, kelj fel!«

De a holttest nem mozdul — mintha hozzánőtt volna a földhöz.

»Sulyosak a bűneid, John Dee! lihegi a vöröshaju.«

»Sulyosak voltak az ő szenvedései!« feleli egy visszhang a halott fülös oldaláról.

Bartlett Green arca eltorzul, zöldes-szürkévé válik a dühtől:

»Láthatatlan szélhámos, gonosz lidérc, szállj le róla, akkor könnyen felemelem.«

»Nem én — hangzik a felelet — »nem én raktam a súlyt rá, hanem te... s most csodálkozol?«

Bartlett Green szemében most álnok diadal villog:

»Hát akkor maradj itt, amíg el nem rothadsz, gyáva kutya! Majd eljössz te magadtól is a füstölt szalonnához, kis egérke! Jó őrizetbe tartjuk a kis szalonnát, egérkém! Majd eljössz te a Hoel Dhatok lándzsájáért, majd eljössz a töréért, a papírvágó késért, kis játékszeredért, szegény barátom!«

»Ónala van a lándzsá!«

»Hol?«

Bartlett Green csak most látja meg a halott kezében a fegyvert. Mint egy tigris, úgy veti rá magát.

A halott keze megmozdul. Körülfogja a tört, erősen tartja.

Allati hangok törnek elő az eszeveszett buldog torkából.

A fehér adeptus a felkelő nap felé tartja mellét, egy sugár megtörik, visszaverődik a rózsá aranyhímzéséről, a fényhullám Bartlett Green felé tart, elsöpri őt.

A négy álarcos férfi újra megjelenik. Felémlik a halottat s szeliden beágyazzák a keresztformájú koporsóba.

Egy kertet látok. A magas ciprusok s széles-árnnyéku tölgyek mögött fehér fal világít. — Mortlake parkja ez? Könnyen azt hinné az ember, mert a fénylő virágágyak között mindenütt romokat látni — de Mortlakeben soha nem voltak olyan dacos tornyok s védősáncok, mint amelyeket itt látni mindenütt a bokrok s fák mögöl kikandikálni.

Mialatt a négy sirásó behantolja a sirt, amelybe egy pillanattal előbb leeresztették a koporsót, a fehérkabátos adeptus ide-odajárkál a kertben. Csodálkozva látom, hogy egyszerű kertész munkákat végez, mintha már rég elfelejtkezett volna a még be sem végződött temetkezési szertartásról: itt egy ágat nyes le, ott egy másikat felköt, kapál, öntöz, ás. Mozdulatai nyugodtak s természetesek.

A sir elkészült. A kékesfekete maszkok el-

tűntek. Gardener, a különös laboráns, egy fiatal, erős rózsatövet ültet el rajta. Vörösen fénylenek a rózsák a dus zöld ágak között.

Egy kérdés kinez, egyre hevesebben. De még mielőtt feltehetném, a fehérkabátos felémfordítja arcát: ráismerek Gertner Tivadarra, a Csendes Óceánban megfulladt barátomra.

Kiejtettem kezemből a szénkristályt, heves fejfájás gyötört. Az ablakhoz ugrottam, felszakítottam; kibírhatalan volt már az a hideg bűz, ami az onyxcsészéből áradt. Rothadás szagára emlékeztetett.

Alighogy kissé felfrissültem a szabad levegőn, Lipotin lépett be a szobába.

Gyanakodva szimatolt. De nem szólt semmit.

Majd hirtelen élénken, feltűnően hangosan elkezdett beszélgetni. Máskor oly meggondolt, nyugodt magafartása helyett, szokatlan idegességet figyeltem meg rajta. Gyakran, teljesen oktalanul felnevetett, hümmögött, tor-

kát ráspolyozta, majd idegesen belevetette magát egy karosszékebe, egyik lábát a másikon átvetve, mohón cigarettára gyujtott.

»Természetesen megbízásból jövök.«

»Kinek a megbízásából?« kérdeztem fölős udvariasságból.

Meghajolt:

»Természetesen a hercegnő megbízásából.«

Akaratlanul is megmaradtam abban a komikus pózban, amelyben a beszélgetés megkezdődött s mely két színházi diplomata tárgyalására emlékeztetett.

»Igen... uram... megbízásából.«

»Nos?«

»Az a megbízásom, hogy...ha lehetséges...megvásároljam Öntől ezt a...törzszerű mi-csodát...Megengedi?«

Hegyes ujjával az íróasztalon heverő tör után nyult, szakértő pózba vágva arcát, lát-szólag gondosan vizsgálta:

»Tulajdonképpen nem lenne nehéz dolog, hibákat találni az áruban! Nézze csak, milyen kontár munka!«

»Ennekem is az a meggyőződése, hogy nincs nagy művészi értéke« feleltem.

Lipotin szinte félénk sietséggel félbeszakított. Ugylátszik egy elhamarkodott szótól félt. Hátravetette magát a székre, néhány pillanatra behunyva szemét, majd a régi gunyos hangon megszólalt:

(Folyt. köv.)

A Tisza-szálloda Részvénytársaság igazgatósága mély szomorúsággal jelenti megalapítójának és elnökének

Juránovics Ferenc urnak

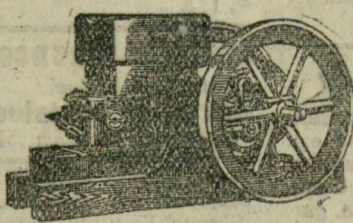
egy munkás élet után 89 éves korában történt elhalálózását.

Mi, akik vele éltünk, ismertük az ő végtelen lelkiismeretességét, emberszerető szívét, törhetetlen bizakodását az emberekben és a jó ügy sikerében, iparáért való ideális rajongását és ismertük céljait, amelynek elérésénél munkabírása idejében iparának fejlesztésére törekedett legelső sorban.

540

Emlékét hiven és tiszteletben és szeretetben megőrizzük.

Szeged, 1929 február hó 14.

A világhírű amerikai **WITTE**-motorok

Petróleum-üzemre,

2 lóerőtől 30 lóerőig terjedő nagyságban, szivattyúk, körfűrészek, fatörzs-fűrészek stb. meghajtására szegedi raktárunkról azonnal szállíthatók!

Olcsó és megbízható üzem!

Magyarországi vezérképviselő:

Alföldi Gépkereskedelmi Rt. Szeged, Feketeútszóca 22. szám. Telefon 14-28 és 20-31. 525

Ön karcsu lesz és marad

a kitűnően bevált paraffin pakolás által

Herczegné Lengyel Grete kozmetikai intézete Vár ucca 7. sz. Olcsó bérletrendszer!

A Délmagyarország állandóan gyarapodó kölcsönkönyvtárában havi díj előfizetőknek 1 pengő, tisztviselő-előfizetőknek 80 fillér, heti előfizetőknek 16 fillér.